

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. S. Suvac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gurdiș (Vozian) Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vozian Tudor împotriva Luciei Vozian, Igor Vozian, Nataliei Gurdiș (Vozian) și lui Valentin Vozian cu privire la încasarea în mod solidar a pensiei de întreținere și a cheltuielilor suplimentare,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2016 Vozian Tudor, prin intermediul avocatului Pelin Valeriu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Luciei Vozian, lui Igor Vozian, Nataliei Gurdiș (Vozian) și lui Valentin Vozian cu privire la încasarea în mod solidar a pensiei de întreținere în sumă de 2400 de lei lunar și a cheltuielilor suplimentare în mărime de 1600 de lei lunar.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din fosta căsătorie cu Vozian Ludmila, au rezultat copiii - Vozian Lucia, Vozian Igor, Gurdiș (Vozian) Natalia și Vozian Valentin, care sunt deja majori.

Reclamantul a susținut că este invalid de gradul I - dezabilitate severă, este paralizat și are nevoie de ajutorul persoanelor terțe, deoarece nu se poate deplasa de sine stătător, nu poate să procure produse alimentare, medicamente, să-și prepare mâncare etc. Dar după plecarea fostei sale soții - Vozian Ludmila peste hotarele țării au plecat și majoritatea copiilor săi.

Reclamantul a menționat că a rămas să locuiască cu fiul, Vozian Igor, pe care, deși l-a întreținut, ultimul i-ar fi furat banii de pe un contul bancar al său, iar ulterior a plecat cu traiul peste hotarele Republicii Moldova. A declarat că, fiica sa, Vozian Lucia, locuiește în mun. Chișinău.

Reclamantul a declarat că, deoarece copiii l-au abandonat și se eschivează să-și îndeplinească obligațiile sale față de tată, iar pensia lui nu este suficientă, este în imposibilitate de a se asigura material cu necesitățile cotidiene de sine stătător.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana s-a admis parțial acțiunea înaintată de Vožian Tudor și s-a încasat în mod solidar de la Lucia Vožian, Igor Vožian, Gurdiș (Vožian) Natalia și Valentin Vožian pensia de întreținere pentru părintele inapt de muncă - Vožian Tudor în sumă fixă de 2400 de lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată; s-a încasat în mod solidar de la Lucia Vožian, Igor Vožian, Gurdiș (Vožian) Natalia și Valentin Vožian în beneficiul statului suma de 864 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, pretențiile înaintate de Vožian Tudor s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 11 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile depuse de Lucia Vožian, Gurdiș (Vožian) Natalia și Valentin Vožian; s-a menținut hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana.

La 15 februarie 2018 Gurdiș (Vožian) Natalia a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești în partea admiterii acțiunii înaintate de Vožian Tudor, iar în partea respingerii de a menține fără modificări.

În motivarea recursului s-a menționat că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a cercetat complet și obiectiv circumstanțele cauzei, fiind pusă pe prim plan intima convingere a justițiabilului și nu legea.

Recurenta a precizat că instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat în mod eronat legea, a apreciat arbitrar probele prezentate de părți și anexate la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Or, instanța de apel fără a cerceta înscrisurile prezentate și anexate întru confirmarea întreprinderii măsurilor de asigurarea a reclamantului cu surse financiare pentru îmbunătățirea condițiilor dificile ale acestuia în mod abuziv a menținut hotărârea instanței de fond prin care s-a dispus încasarea de la pârâți a sumei fixe lunare pentru întreținerea reclamantului. Deci, consideră că la dosar au fost prezentate suficiente probe ce demonstrează că pârâții își îndeplinesc corespunzător obligațiile de întreținere a reclamantului.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 11 octombrie 2017, iar Gurdiș (Vožian) Natalia a declarat recurs la 15 februarie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 24 noiembrie 2017, însă date despre recepționarea de către recurentă a deciziei contestate lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Gurdiș (Vožian) Natalia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gurdiș (Vožian) Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Gurdiș (Vozian) Natalia.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gurdiș (Vozian) Natalia împotriva deciziei din 11 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic